

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 10 kwietnia 2013 r.

Poz. 3339

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.200.2013 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 kwietnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVIII/202/2013 Rady Gminy Rudnik z dnia 27 lutego 2013r. w sprawie określenia górnej stawki opłaty ponoszonej przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych do punktu zlewnego, jako niezgodnej z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2012r., poz. 391) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 z późn. zm).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą m. in na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada Gminy Rudnik określiła górną stawkę opłaty ponoszonej przez właścicieli nieruchomości za usługi opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych do punktu zlewnego w wysokości: 30,00 zł netto za 1 m³ nieczystości oraz ustaliła stawkę opłaty za 1 km ich transportu w wysokości 5,00 zł.

Przepis art. 6 ust. 2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach zawiera upoważnienie dla rady gminy do ustalenia w drodze uchwały górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, świadczone przez gminne jednostki organizacyjne i przedsiębiorców posiadających stosowne zezwolenie. Posłużenie się przez ustawodawcę pojęciem "górných stawek" powoduje, że rada gminy stanowiąc w przedmiocie stawek opłat powinna określić maksymalną ich wysokość (maksymalną stawkę, jakiej, z jednej strony, może zażądać przedsiębiorca za wykonanie określonej usługi i z drugiej strony, maksymalną stawkę, jaką będzie musiał ponieść wytwórca ścieków). Oznacza to, że rada dokonując tych ustaleń jest zobowiązana uwzględnić przy określeniu tych opłat obciążenia z tytułu podatku od towarów i usług. Należy bowiem mieć na uwadze, że w dalszej kolejności nastąpi konkretyzacja tej opłaty w odniesieniu do określonego podmiotu świadczącego usługi odbierania ścieków, w drodze umowy pomiędzy właścicielem nieruchomości a podmiotem odbierającym ścieki, w postaci ceny z uwzględnieniem podatku VAT. Ustalona zatem przez radę górna stawka opłaty nie może być niższa aniżeli cena usługi, która zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za usługę i w której, jeżeli wynika to z odrębnych przepisów, uwzględnia się podatek od towarów i usług (tak też wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 listopada 2006 roku, sygn. akt II SA/GI 663/06 publikowany w: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>). Przy czym podatek ten, uwzględniony w cenie towaru czy usługi, musi być określony kwotowo. "Cena towaru jest to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, których kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług (...). Informacja o cenie towaru w wysokości (wartości) nie uwzględniającej podatku jest informacją

nierzetelną, nieprawdziwą i niepełną, bo to na przedsiębiorcy leży obowiązek oznaczania cen towaru zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zaś konsument ma prawo znać cenę towaru, a nie obliczać ją sam, bez względu na to czy przy cenie towaru umieszczono ogólnikową informację - cena netto, cena + VAT itp. Oznaczanie cen towaru w wysokości netto jest sprzeczne z ustawą o cenach i wywołuje mylne wrażenie u konsumenta, iż jest ona niższa niż w rzeczywistości, sugerując, iż można nabyć towar w cenie konkurencyjnej w stosunku do innych podobnych oferowanych na rynku"(wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 2005-05-19, XVII Ama 11/2004, publ: Dz.U. UOKiK rok 2005, Nr 2, poz. 29, str. 82, por. również wyrok Zespołu Arbitrów przy UZP 2006-06-07, UZP/ZO/0-1607/06, publ: www.uzp.gov.pl).

Opłaty ustalane w trybie art. 6 ust. 2 ustawy są wielkościami maksymalnymi i z natury rzeczy muszą zawierać w sobie także wartość usługi z wszystkimi narzutami, marżami czy podatkami. Ustalona przez Radę w przedmiotowej uchwale górna stawka opłaty w wysokości netto pozwala na powiększenie maksymalnej opłaty o inne jeszcze wartości tj. podatek VAT. Zatem określenie górnej stawki w wysokości netto wypacza normatywny sens tej uchwały bowiem opłaty te mogą zostać powiększone przez przedsiębiorcę i to o bliżej nieokreślone wartości.

Ponadto, zdaniem organu nadzoru, górne stawki opłat winny obejmować wszystkie czynniki cenotwórcze do których zaliczyć trzeba również koszt transportu.

W konsekwencji powyższych wyjaśnień stwierdzić należy, że oznaczenie przez Radę Gminy górnej stawki opłaty za opróżnianie zbiorników bezodpływowych w wysokości netto oraz oddzielnie kosztów transportu, tak jak to uczyniono w przepisie § 1 przedmiotowej uchwały, jest sprzeczne z art. 6 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach.

Z uwagi na wymienione nieprawidłowości stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części określonej w sentencji, jest zasadne i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

1) Rada Gminy Rudnik

- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) aa.